

عنوان مقاله:

مصر در دوره خلافت امام علی (ع) (۳۷ ه تا ۳۹ ه)

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی علوم انسانی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

حمیده طلائی - استادیار، گروه معارف و تربیت اسلامی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

سرزمین مصر در جوار شبه جزیره عربستان از دیر باز مورد توجه اعراب بوده است. دعوتنامه رسمی پیامبر(ص) به حاکم مصر در سال هفتم هجرت اولین تلالو خورشید اسلام بر فراز این سرزمین بود. گر چه مسایلیچند، مانع از گسترش روابط در این عصر شد اما به نظر می رسد زمینه ی نفوذ اسلام در این کشور را پایه ریزی نمود. بعدها در جریان فتوحات رویای استیلای مسلمین بر مصر به عنوان قطبی سرنوشت ساز، در حوادث تاریخ اسلام نمودار شد. چند صباحی از حاکمیت مسلمانان در مصر نگذشته بود که فریاد تظلم مصریان، آغازگر فتنه ای شد که پایانش قتل خلیفه سوم بود. آغاز خلافت امام علی (ع) فصلی نوین را در تاریخ مصر گشود. که به نظر می رسد، اگر مشکلات داخلی خلافت، کارشکنی های معاویه و قدرت گیری جناح مخالفین علی (ع) نبود، شالوده حکومتی اسلامی ومقتدر، در این سرزمین مستعد، پی ریزی می شد. چرایی و تحلیل حوادث مصر با اتکاء بر دوره ی خلافت امام علی (ع) از جمله مسایلی است که این مقاله می کوشد با توسل به شیوه ی توصیفی- تحلیلی به شرح آن بپردازد.

کلمات کلیدی:

مصر، علی (ع)، قیس بن سعد عباد، عمرو بن عاص، محمد بن ابی بکر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1658240>

